

Dosar nr. 323/3/2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A VII-A COMERCIALA
SENTINȚA COMERCIALĂ NR.5061
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 08.07.2010
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE – JUDECATOR SINDIC — ROVENȚA ELENA
GREFIER — NECȘULEA CARMEN DENISA

Pe rol soluționarea cauzei comerciale privind creditoarea SC ROMCONSTRUCT SA cu sediul în PLOIEȘTI, SITARULUI, nr. 1, Județ PRAHOVA în contradictoriu cu debitoarea SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA cu sediul în VOLUNTARI, ȘOS.PIPERA-TUNARI-CENTR.DE AFACERI CONSTRUDAVA, nr. 4C, et. 6,7, Județ ILFOV, având ca obiect procedura insolvenței întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns debitoarea prin avocat și creditoarea prin avocat.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referanul cauzei de către grefierul de ședință, după care

Creditoarea și debitoarea depun la dosar înscrisuri.

Debitoarea prin avocat depune la dosar note scrise și înscrisuri, respectiv somatii de plata și solicita obligarea creditoarei la plata unei cautiuni, intrucat cererea introductivă a fost formulată cu rea-credință, prin aceasta I se crează un grav prejudiciu, iar cu privire la această creanță, există numeroase dosare.

Creditoarea prin avocat solicita respingerea cererii de obligare a sa la plata unei cautiuni, intrucat creanta invocată este certă, lichidă și exigibilă.

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul contestatiei și cererii introductive.

Debitoarea prin avocat solicita admiterea contestatiei așa cum a fost formulată și respingerea cererii introductive, ca neîntemeiată, intrucat nu este în stare de insolvență, efectuează plăți curente, desfășoară activitate, are bani în cont, iar creanta invocată nu este certă, lichidă și exigibilă.

Creditoarea prin avocat solicita respingerea contestatiei debitoarei și admiterea cererii introductive, intrucat creanta este certă, lichidă și exigibilă, iar facturile au fost însușite la plată. Învederează instanței că din însăși din actele depuse de debitoare respective bilanțurile contabile rezultă că debitoarea datorează sume foarte mari multor creditori iar lipsa de lichidități în bancă echivalează starea de insolvență.

Instanța constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 06-01-2010, creditoarea SC ROMCONSTRUCT SA a solicitat în contradictoriu cu debitoarea SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA deschiderea procedurii insolvenței în temeiul art. 33 alin.4 din Legea nr. 85/2006.

În fapt a motivat că are calitatea de creditor față de SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA pentru suma de 589.451,21 lei, reprezentând valoarea facturilor emise și acceptate la plată de către debitoare achitate parțial așa cum rezultă din Anexa 1 la cererea introductivă ce reprezintă situația facturilor emise. A mai precizat creditoarea că debitoarea mai datorează suma de 773.691,65 lei reprezentând contravaloare facturi emise pe baza de situații de plată acceptate de către debitoarea SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA, însă și această sumă a fost refuzată la plată cu mențiunea neîntemeiată a compensării obligațiilor cu pretense penalități solicitate de debitoare pentru care însă aceasta nu deține niciun titlu așa cum se poate vedea din Anexa nr. 2 la cererea introductivă. Creditoarea a precizat că facturile au fost emise în baza contractelor de execuție de lucrări nr. 3 și 4 din anul 2007 încheiate între părți și reprezintă echivalentul lucrării executate în favoarea debitoarei, astfel că debitul datorat de debitoare se ridică la suma de 1.363.142,86 lei scadent conform contractelor menționate mai sus.

Appreciază creditoarea că suma este certă lichidă și exigibilă, depășind mini,ul legal prevăzut de lege fiind astfel îndeplinite condițiile prevăzute de Legea 85/2006. În susținerea cererii au fost depuse în copii legalizate facturile prevăzute la Anexa 1 și 2 a cererii introductive și contractul de execuție nr. 03/15.11.2006 și contractul din 20.02.2006 (filele 6 și 145 din dosar vol 1).

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile legii nr. 85/2006.

Debitoarea a formulat contestație împotriva cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulată de SC ROMCONSTRUCT SA solicitând respingerea cererii ca inadmisibilă în subsidiar ca nefondată și obligarea pretinsei creditoare la plata unei cauțiuni în quantum de 10% din valoarea creanței pretinse conform art. 33 alin. 3 din Legea nr. 85/2006 și obligarea creditoarei la plata cheltuielilor de judecată, iar în temeiul art. 108¹ alin. 1 pct.1 lit. a Cod proc. Civ. amendarea creditoarei pentru introducerea cu rea-credință a cererii.

În esență debitoarea a susținut că sumele pretinse în mod nejustificat de reclamanta creditoare au fost în mod constant contestate făcând obiectul unor dosare aflate pe rolul unor instanțe de drept comun. Astfel că creanța pretinsă nu îndeplinește cerințele art. 3 din Legea nr. 85/2006 raportate la art. 379 C.pr. civ. Susține debitoarea că cererea formulată de creditoare este inadmisibilă întrucât pretinsa creanță nu este certă lichidă și exigibilă, iar sumele menționate prin cererea introductivă sunt pretinse fără drept deoarece creditoarea SC ROMCONSTRUCT SA îi datorează un debit în quantum mult mai mare decât

creanța pretinsă. Astfel precizează debitoarea că termenele de finalizare a imobilelor care fac obiectul contractelor de execuție nr. 3 din 15.11.2006 și nr. 4 din 20.02.2007 au fost modificate prin acte adiționale successive după cum urmează: Actul adițional nr. 7 din 15.01.2008 la contractul de execuție nr. 3 din 15.11.2006 a decalat termenul de finalizare la data de 30.03.2008, iar prin : Actul adițional nr. 4 din 21.06.2007 la contractul nr. 4 din 20.02.2007 termenul de finalizare a fost finalizat pentru 30.11.2007 respectiv 20.12.2007 în baza graficului de execuție pentru imobilele RU 35 și RU 42, nedatat, semnat de reprezentanții legali ai ambelor părți.

Debitoarea a susținut prin contestație că SC ROMCONSTRUCT SA nu și-a respectat obligațiile contractuale nerespectând termenele intermediare de execuție și termenul final de execuție a construcțiilor ce a fost constat printr-o expertiză extrajudiciară motiv pentru care a procedat la rezilierea acestor contracte prin notificarea nr. J1572/21.07.2008.

Astfel că susține debitoarea a fost nevoită să calculeze penalizări de întârziere de 0,2% din valoarea obiectivului în conformitate cu prevederile contractuale art. 1 alin. 1 teza 1 din contractele de execuție cuantumul cu titlul de penalități împotriva SC ROMCONSTRUCT SA ridicându-se la suma de 14.855.309,21 lei pentru care a formulat cerere de chemare în judecată ce formează obiectul dosarului nr .39469/3/2008 aflat pe rolul Tribunalului București Secția a VI – a Comercială.

Debitoarea recunoaște că creditoarea a emis în favoarea al 2 cecuri seria BB303 NR. 01010637 și cecul seria BM 303 nr. 01010637 în valoare de 489.008,65 lei reprezentând valoarea materialelor achiziționate de SC ROMCONSTRUCT SA în baza contractelor de vânzare cumpărare de materiale de construcții nr. 03/15.11.2006 și nr. 04/20.02.2007, dar care nu au fost încasate întrucât în contul bancar al debitoarei nu a existat disponibil.

Deasemenea mai susține debitoarea că în temeiul contractelor de utilizare a telefoanelor mobile nr. 79/2006 și 82/2006 /4/2006, 85/2006, 88/2007 și 96/2007 creditoarea avea obligația de a plăti contravaloarea acestor convorbiri telefonice facturate pe întreaga durată a contractului în sumă de 7.322,06 lei . Deasemenea nu a achitat nici chiria aferentă bururilor transmise în folosință (utilaje în valoare de 48.079,05 ron). Deasemenea nu a achitat nici energia electrică în cuantum de 7.656,01 lei ce reprezintă contravaloare energie electrică consumată și plata salariilor unor muncitori necalificați și a utilizării unor bunuri în valoare de 70.645,48 ron. Deasemenea debitoarea a susținut că creditoarea mai datorează și suma de 8.766 ron (TVA inclus) ce reprezintă valoare lucrărilor neconforme conform facturii fiscale nr. 09.32971. bu/23.11.2009 debit care în prezent face obiectul cererii de chemare în judecată din dosarul nr. 326/94/2010 aflat pe rolul Judecătoriei Buftea.

În consecință susține debitoarea că nu se află în stare de insolvență și că chiar în situația în care s-ar constata judiciar că SC ROMCONSTRUCT SA ar avea o

creanță împotriva sa între părți ar putea opera compensarea în condițiile art. 1144 și 1145 din Codul civil.

Întrucât creditoarea nu a dovedit starea de insolvență apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Analizând cererea formulată, actele și lucrările dosarului, contestația formulată de către debitoare, întregul material probator administrat în cauză instanța constată următoarele:

Creditoarea SC ROMCONSTRUCT SA a invocat ca fiind certe, lichide și exigibile 2 creanțe în sumă totală de 1.363.142,86 lei.

Prima creanță în cuantum de 589.451,21 lei așa cum se poate constata din actele dosarului reprezintă sumele rezultate din facturi emise de către creditoare în urma situațiilor de plată semnate și acceptate la plată de către debitoare înregistrate în contabilitatea debitoarei și achitate parțial a se vedea facturile filele 31 și Anexa 1 la cererea introductivă volulmlul 1. așa cum se poate vedea din Anexa 1 la cererea introductivă valoare acestor facturi a fost de 4.099.075,35 lei din care debitoare a achitat parțial din fiecare factură sume diferite, rămânând un rest de plată de 589.451,21 lei (a se vedea situația facturilor acceptate la plată fila 2 vol. 1). Față de cele susmenționate, instanța apreciază că suma de 589.451,21 lei reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă deținută de creditoare împotriva debitoarei, debitoare aflându-se în insolvență în raport de această sumă pe care a acceptat-o la plată, devenită scadentă și neachitată neîntemeiat de către debitoare.

Astfel că instanța va respinge susținerile debitoarei cu privire la creanța susmenționată că aceasta nu ar fi certă, lichidă și exigibilă și că ar fi litigioasă deoarece aceasta sumă nu a fost contestată, facturile fiind înregistrate în contabilitatea acesteia, beneficiind de reducerea de TVA prin deducerea și scăderea impozitului pe profit.

Cea de-a doua creanță în cuantum de 773.691,65 lei susține creditoarea că aceasta reprezintă contravaloare facturilor emise de creditoare pe bază de situații de plată acceptate de către debitoare SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA însă refuzate nejustificat la plată de către aceasta.

Și această creanță apreciază instanța că este certă deoarece și aceste facturi emise (a se vedea Anexa 2 fila 3 dosar vol.,1) reprezintă situații de plată semnate și acceptate de către debitoare la plată, sumă ce face obiectul unor litigii între părțile contractante. Instanța apreciază că odată ce situațiile de plată au fost acceptate la plată, nefiind contestate de debitoare reprezintă sume certe, lichide și exigibile.

În contextul celor scrise, instanța constată în baza dispozițiilor Legii nr. 85/2006 art. 33 alin 4 debitorul se află în stare de insolvență față de creditorul SC ROMCONSTRUCT SA pentru suma de 589.451,21 lei, sumă ce reprezintă un rest de plată la facturile emise în valoare 4.099.075,35 lei reprezentând contravaloare facturi emise pentru situație de lucrări terminate recunoscute de

debitoare în baza contractelor de execuție lucrări nr. 3 și 4, rest de plată devenit scadent mai mult de 30 de zile.

Instanța va înlătura și susținerea conform căreia debitoarea nu s-ar afla în stare de insolvență având în vedere că dispozițiile Legii nr. 85/2006 prevăd că un debitor se poate afla în stare de insolvență față de un creditor dacă datorează acestuia sume certe, lichide și exigibile recunoscute și acceptate la plată în baza unor facturi fiscale înregistrate în contabilitate beneficiind de legislație fiscală respective reducere TVA prin reducerea impozitului pe profit așa cum este cazul în speță apreciind că suma de 589.451,21 lei reprezintă creanță certă, lichidă și exigibilă, nefiind litigioasă instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legea nr. 85/2006 pentru deschiderea procedurii insolvenței.

Astfel că instanța va admite cererea creditoarei ca întemeiată, va respinge contestația debitorului ca neîntemeiată și nefondată și în baza art. 33 alin. 4 din Legea nr. 85/2006 va deschide procedura insolvenței împotriva debitoarei.

Prin respingerea contestației debitoarei instanța va respinge și cererile formulate ca neîntemeiate în cadrul contestației referitor la obligarea creditoarei la plata unei cauțiuni de 10% din valoarea creanței și cererea privind cheltuielilor de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 11 pct c instanța va desemna administrator judiciar cu atribuții prevăzute de art. 20 din lege.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca nefondată, contestația debitorului SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA cu sediul în VOLUNTARI, ȘOS.PIPERA-TUNARI-CENTR.DE AFACERI CONSTRUDAVA, nr. 4C, et. 6,7, Județ ILFOV.

Admite cererea creditorului SC ROMCONSTRUCT SA cu sediul în PLOIEȘTI, SITARULUI, nr. 1, Județ PRAHOVA.

În temeiul art 33 alin. 4 din Legea nr 85/2006 privind procedura insolvenței deschide procedura generală împotriva debitorului SC IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA cu sediul în VOLUNTARI, ȘOS.PIPERA-TUNARI-CENTR.DE AFACERI CONSTRUDAVA, nr. 4C, et. 6,7, Județ ILFOV.

În temeiul art 47 din lege ridică debitorului dreptul de administrare - constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea

Dă dispoziție tuturor băncilor la care debitoarea are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al judecătorului sindic sau al administratorului judiciar, obligația de înștiințare a băncilor revenindu-i administratorului judiciar.

Fixează următoarele termene limită: b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului 08.09.2010 c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar de creanțe 08.10.2010 d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor 08.11.2010 e) data primei ședințe a adunării generale a creditorilor 03.11.2010

Numește administrator judiciar pe **ACTIV LICHIDATOR IPURL** care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art.20 din lege, cu o remunerație de 3000 lei din averea debitorului.

Pune în vedere administratorului judiciar îndeplinirea formalităților privind menționarea la registrul comerțului a reprezentanților permanenți ai săi.

În temeiul art.33 alin.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, dispune ca administratorul judiciar să trimită o notificare, în condițiile art.61 alin.3 din lege, privind deschiderea procedurii generale împotriva debitorului și ridicarea dreptului de administrare, tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art.28 alin.1 lit c), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii, instanțelor judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul declarat la registrul comerțului, și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi, în vederea aplicării prevederilor art.36 din lege.

Pune în vedere administratorului judiciar să întocmească și să depună la dosar, în termen de 30 de zile de la desemnare, raportul prevăzut la art. 54 alin 1 și 2 din lege și, în termen de 60 de zile de la desemnare, raportul prevăzut la art. 59 din lege.

În temeiul art. 4 din Legea privind procedura de insolvență, dispune deschiderea de către debitor a unui cont la o unitate bancară din care vor fi suportate cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii; în caz de neîndeplinire a atribuției, contul va fi deschis de către administratorul judiciar. Eventualele disponibilități bănești vor fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

Fixează termen pentru continuarea procedurii la 02.12.2010 C.8, ora 09.00

Definitivă și executorie. Cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.07.2010

PREȘEDINTE

GRERIER

1000m PPR

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

I. Examinarea activității debitoarei.

Una din principalele atribuții ale administratorului judiciar, în conformitate cu prevederile art.25 lit.a) din cadrul Legii nr. 85/2006 este:

- examinarea activității debitorului, asupra căruia se inițiază procedura generală de insolvență în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabila și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art.138;
- supunerea aceluși raport Judecătorului-sindic.

În vederea îndeplinirii obligațiilor legale, administratorul judiciar a constatat:

1.Administratorul judiciar, în conformitate cu prevederile art.109 din Legea nr. 85/2006 a notificat debitoarea, prin poștă cu scrisoare recomandată, sat Malu Spart, oraș Bolintin Vale, jud. Giurgiu, sediul societății în Șos. Olteniței, nr.250, bl.148 bis, sc.2, et.6, ap.64, sector 4, București; sediul administratorului în Intr. Colibasi, nr.1, sector 5, București; sediul asociatului, toate aceste adrese figurând în istoricul de la Oficiul Registrului Comerțului Giurgiu, plicurile întorcându-se la sediul administratorului judiciar cu mențiunea, la sediul societății „societate desfiintata” la administrator și asociat, „termen păstrare expirat” (anexa 1, anexa 2, anexa 3).

2.Alte documente ce au putut fi analizate de către administrator judiciar au fost declarațiile de creanță ale creditorilor.

Creditorii societății SC Natur Farm Comimpex SRL sunt:

- Inspectoratul Teritorial de Munca al Județului Giurgiu a formulat declarația de creanță, pentru suma de 48,5 RON, reprezentând o creanță bugetară;
- Direcția Finanțelor Publice Giurgiu, oraș Bolintin a formulat o declarație a creanței, pentru suma de 5.199 RON, reprezentând o creanță bugetară;
- SC Polisano SRL a formulat o declarație a creanței, pentru suma de 151.163,92 RON, reprezentând o creanță chirografară.

II. Concluzii.

Din informațiile financiare din anul 2008, de pe site-ul Ministerului de Finanțe rezulta următoarele:

- activele circulante – 311.445 lei;
- activele imobilizate – 90.615 lei;
- creanțe – 135.753 lei;
- stocuri – 93.837 lei;
- casa - 81.855 lei și conturi la bănci – 385.032 lei;
- capitaluri totale – 98.329 lei;
- datorii totale – 303.731 lei;
- cifra netă de afaceri – 509.965 lei;
- venituri totale – 520.192 lei;
- pierderi nete – 3.913 lei;
- cheltuieli totale – 522.293 lei.
- provizioane – 0 lei,
- profit net – 0 lei.

Având în vedere faptul că administratorul societății debitoare SC Natur Farm Comimpex SRL nu a depus documentele financiar contabile prevăzute la art.28 din Legea nr. 85/2006, administratorului judiciar nu poate formula punct de vedere cu privire la cauzele care au dus societatea în insolvență.

Anexe:

- Dovada notificării societății debitoare, a asociatului și administratorului.

Administrator judiciar al SC Natur Farm Comimpex SRL, C.N. Insolvency IPURL,
prin practician coordonator avocat Chirila Nicolae

2010 (256789)

Județul Ilfov

Secțiunea I - Comercianți

1. **Societate comercială IMPACT DEVELOPER & CONTRACTOR SA; cod unic de înregistrare 1553483**

România, Curtea de Apel București, Secția a V-a Comercială

Dosar nr. 6673/2/2010 (nr. intern 1636/2010)

Încheiere

Ședința publică de la 11 august 2010

Completul compus din:

Președinte Elisabetaroșu

Grefier Eugenia-Rodica Lungu

Pe rol, soluționarea cauzei comerciale de față, având ca obiect cererea de suspendare provizorie a Sentinței comerciale nr. 5061/08.07.2010, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VII a Comercială, în dosarul nr. 323/3/2010, până la soluționarea cererii de suspendare din cadrul recursului, formulată de petenta SC Impact Developer & Contractor SA Voluntari, în contradictoriu cu intimata SC Romeconstruct SA.

Cererea se judecă fără citarea părților potrivit dispozițiilor art.403 alin.(4) Cod procedură civilă.

Se prezintă în instanță intimata, prin avocat Sorin George Botez, cu împuternicire avocațială emisă de Baroul Prahova, depusă în dosar la fila 158, care solicită relații privind soluționarea cererii de recuzare.

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că petenta a depus la dosar note de ședință cu privire la cererile și excepțiile formulate de intimată și concluzii scrise cu privire la cererea de suspendare provizorie, după care:

Instanța aduce la cunoștința părții că, prin încheierea din Camera de Consiliu din 11.08.2010, s-a respins cererea de recuzare și dă citire acestei încheieri conform art.32 alin.(1) din C.pr. civ.

De asemenea, Curtea aduce la cunoștința părții că, în ce privește Cererea de suspendare provizorie, s-a acordat termen astăzi, fără citarea părților.

Intimata, prin avocat, învederează că declară recurs la încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare, pe care urmează a o depune în scris, menționând că lasă la aprecierea instanței trimiterea dosarului la înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea dispune lăsarea cauzei la ordine.

La reluarea dosarului, se prezintă intimata, prin avocat, care depune declarația de recurs, cu privire la încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare, timbrată cu 4 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru și timbre judiciare mobile în cuantum de 0, 30 lei.

Curtea la act că s-a formulat recurs împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, care urmează a fi înaintat la înalta Curtea de Casație și Justiție după soluționarea fondului.

Apărătorul intimatului formulează verbal cerere de recuzare a completului de judecată format din Doamna judecător Elisabeta Roșu, pe care o depune în scris la dosar, timbrată cu 2 lei reprezentând taxă judiciară de timbru și timbru judiciar mobil de 0;50 lei, cu motivarea că instanța s-ar fi anteprețuit asupra cererii de suspendare provizorie, prin măsura de neînaintare a dosarului la înalta Curte de Casație și Justiție (art.27 pct.7 din C.pr. civ.).

Curtea, în raport de această nouă-cerere de recuzare: în temeiul art.723 alin.(1) din C. pr. civ. care reglementează „Drepturile procedurale trebuie exercitate cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege”, precum și art.129 alin.(1) din C. pr. civ., potrivit căruia: „Părțile au îndatorirea ca, în condițiile legii să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului. De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și exercite drepturile procedurale conform art.723 alin.(1), precum și să-și probeze pretențiile și apărările”, consideră că pârâta urmărește tergiversarea judecării cauzei (având ca obiect suspendare provizorie, cerere ce se judecă de urgență, fără citarea-părților), astfel că, va respinge solicitarea, de înaintare a dosarului la completul cu numărul imediat următor, apreciind că această nouă cerere este un abuz de drept procesual al pârâtei, care în realitate dorește amânarea momentului la care se va judeca cererea de suspendare provizorie. Or, scopul în vederea căruia dreptul procesual de a recuza pe judecători a fost acela de a beneficia de o judecată imparțială din partea unui judecător independent și imparțial, nicidecum acela de a se amâna judecata cauzei, în repetate rânduri, pentru a nu se ajunge la o judecată a cauzei. Cu alte cuvinte, formularea repetată a unor cereri de recuzare împotriva tuturor judecătorilor care ar fi investiți cu judecata cererii deduse judecării, nu poate fi considerată decât ca fiind un abuz de drept procesual. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât obiectul cererii este suspendarea provizorie a executării unei sentințe recurate până la soluționarea cererii de suspendare din cadrul recursului. Urgența cu care se impune soluționarea unei astfel de cereri, este dată și de vremelnicia măsurii, aceasta dăinuind doar până la soluționarea de către completul de recurs, a cererii de suspendare din cadrul recursului. Or, amânarea ca efect al recuzării repetate a diferiților judecători investiți cu soluționarea cererii; ar conduce la lipsirea în tot a petentei (care a declanșat demersul judiciar) de însuși dreptul său procedural la judecata cererii de suspendare provizorie, deoarece s-ar putea ajunge ca cererea de suspendare provizorie să nu poată fi judecată până la momentul judecării cererii de suspendare din cadrul recursului, ceea ce ar conduce la rămânerea sa tară obiect.

De aceea, Curtea apreciază că pentru a nu lipsi petenta de dreptul său la judecata cererii, în condițiile constatării abuzului de drept procedural săvârșit de pârâtă, sancțiunea lipsirii de eficiență a cererii de recuzare, prin netrimiterarea dosarului la completul cu numărul imediat următor în aceeași materie (complet format din Doamna judecător Roșu Elisabeta, la 25.08.2010, iar completul imediat următor după acesta ar fi cel din 06.09.2010, C1 Fond, în care este desemnat același judecător, iar trimiterea dosarului s-ar putea face cel mai devreme la data de 07.09.2010, dată fiind vacanța judecătorească, durată de timp care nu respectă exigențele procedurale pentru judecata unei astfel de cereri), este cea mai echitabilă pentru întreaga procedură specială reglementată în ce privește judecata unei astfel de cereri și conformă dreptului ambelor părți la un proces echitabil care include în conținutul său și dreptul de a fi judecat într-un termen rezonabil prevăzut de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În atare condiții, intimata-pârâtă invocă verbal dispozițiile de la pct.1 al art.27 Cod procedură civilă și solicită abținerea judecătorului de la judecată, cu motivarea că există o relație de rudenie între Președintele de complet - D-na judecător Roșu Elisabeta și numitul Roșu Neculai, administratorul SC Romconstruct SRL (pârâtei), în sensul că i s-a comunicat telefonic că ar fi văr, fără a arăta de ce grad, urmând a face verificări în acest sens până la termenul ce se va acorda.

Instanța arată că nu înțelege să se abțină de la soluționarea cauzei, întrucât d-nul Roșu Neculai nu-i este rudă.

În condițiile în care judecătorul nu se abține, pârâta, prin avocat, formulează cerere de recuzare, formulată pe dispozițiile art.27 pct.1 din C. pr. civ., arătând că din informațiile sale, Domnul Director Roșu Neculai (de la societatea pe care o reprezintă) este rudă cu judecătorul, fără să precizeze de ce grad.

Curtea, în temeiul art.723 alin.(1) din C. pr. civ., care reglementează „Drepturile procedurale trebuie exercitate cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege”, precum și art.129 alin.(1) din C.pr.civ., potrivit căruia: „Părțile au îndatorirea ca, în condițiile legii să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului.

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și exercite drepturile procedurale conform art.723 alin.(1), precum și să-și probeze pretențiile și apărările", consideră că pârâta urmărește și prin această nouă cerere de recuzare, tergiversarea judecării cauzei (având ca obiect suspendare provizorie, cerere ce se judecă de urgență, fără citarea părților), astfel că va respinge noua solicitare de înaintare a dosarului la completul cu numărul imediat următor, apreciind că această nouă cerere este un abuz de drept procesual al pârâtei, care în realitate dorește amânarea momentului la care se va judeca cererea de suspendare provizorie (contrar art.129 alin.(1) din C.pr. civ.). Or, scopul în vederea căruia dreptul procesual de a recuza pe judecători, a fost acela de a beneficia de o judecată imparțială din partea unui judecător independent și imparțial, nicidecum acela de a se amâna judecata cauzei, în repetate rânduri, pentru a nu se ajunge la o judecată a cauzei. Cu alte cuvinte, formularea unei noi cereri de recuzare pe motiv că judecătorul ar fi rudă cu un Director de la societatea pârâtă, speculând o coincidență de nume (de vreme ce nu poate explica gradul de rudenie afirmat și nu arată dacă este vorba de o rudă de grad mai mic de gradul IV, în sensul art.27 pct.1 din C.pr. civ.), nu poate fi considerată decât ca fiind un abuz de drept procesual. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât obiectul cererii este suspendarea provizorie a executării unei sentințe recurate până la soluționarea cererii de suspendare din cadrul recursului.

Urgența cu care se impune soluționarea unei astfel de cereri este dată și de vremelnicia măsurii, aceasta fiind solicitată doar până la soluționarea de către completul de recurs, a cererii de suspendare din cadrul recursului. Or, amânarea ca efect al recuzării repetate a diferiților judecători investiți cu soluționarea cererii, ar conduce la lipsirea în tot a petentei (care a declanșat demersul judiciar), de însuși dreptul său procedural la judecata cererii de suspendare provizorie (într-un termen rezonabil), deoarece s-ar putea ajunge ca cererea de suspendare provizorie să nu poată fi judecată până la momentul judecării cererii de suspendare din cadrul recursului (ca urmare a atitudinii abuzive a pârâtei), astfel că cererea ar rămâne fără obiect, adică lipsită de orice eficiență și utilitate.

De aceea, Curtea apreciază că pentru a nu lipsi petenta de dreptul său la judecata cererii, în condițiile constatării abuzului de drept procedural săvârșit de pârâtă, sancțiunea lipsirii de eficiență a cererii de recuzare, prin netrimitearea dosarului la completul cu numărul imediat următor, în aceeași materie (complet format din Doamna judecător Roșu Elisabeta, la 25.08.2010, iar completul imediat următor după acesta ar fi cel din 06.09.2010, C1 Fond, în care este desemnat același judecător, iar trimiterea dosarului s-ar putea face cel mai devreme la data de 07.09.2010, durată de timp care nu respectă exigențele procedurale pentru judecata unei astfel de cereri), este cea mai echitabilă pentru întreaga procedură specială reglementată în ce privește judecata unei astfel de cereri și conformă dreptului ambelor părți la un proces echitabil, care include în conținutul său și dreptul de a fi judecat într-un termen rezonabil prevăzut de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Ca atare, respinge cererea de înaintare la completul imediat următor constatând exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale de către pârâtă.

În continuare, Curtea acordă cuvântul pe cererea depusă în scris la dosar, privind stenografierea dezbaterilor, întemeiată pe dispozițiile art.149 / din C.pr. civ. și art.13 din Legea nr. 304/2004.

Apărătorul intimat susține că a formulat cerere de stenografiere a dezbaterilor în cauză, solicitând admiterea acesteia.

Curtea, deliberând cu privire la cererea de stenografiere a dezbaterilor, o respinge pentru două considerente:

- 1) art.149 din Cod procedură civilă este inaplicabil deoarece la nivelul Ministerului de Justiție nu există experți stenografi la dispoziția Curții de Apel și
- 2) art.13 alin.(1) și (2) din Legea nr. 304/2004, republicată cu modificări, nu este în vigoare, aplicarea sa fiind amânată succesiv [în prezent, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.114/20.12.2009 (art.XI), care modifică art.III din Titlul XVI al Legii nr. 247/2005)] până la 01.01.2011.

Ca atare, cererea pârâtei va fi respinsă.

Curtea acordă cuvântul asupra cererii de înscriere în fals, a cererii de suspendare a judecării, formulate de intimată și asupra excepției lipsei dovezii calității de reprezentant pentru avocații petentei.

Intimata, prin avocat, precizează că a formulat-o împotriva semnăturii persoanei căreia, la data formulării cererii de suspendare, i se ridicase dreptul de administrare a debitoarei, cu consecința că împotriva debitoarei s-a deschis procedura insolvenței și că, după notificarea deschiderii procedurii insolvenței, societatea putea fi reprezentată doar de lichidatorul judiciar. Cu toate acestea, s-au angajat avocați și se fac plăți. Mai arată că a făcut cerere de înscriere în fals și împotriva avocaților care nu au prezentat contractul de asistență judiciară.

Avocatul intimat invocă lipsa dovezii calității de reprezentant după declanșarea procedurii insolvenței și a notificării, de către administratorul judiciar. Depune la dosar, un comunicat de la societatea debitoare, prin care se confirmă că, în data de 22.07.2010, avea cunoștință de notificarea făcută de administratorul judiciar. Consideră că este vorba de avocatul Florin Gornea, care a semnat cererea de suspendare, astfel că excepția se referă la lipsa calității de reprezentant a persoanei ce i-a dat mandat apărătorului.

Curtea, cu privire la declanșarea procedurii falsului și suspendarea judecării pentru înaintarea dosarului la Parchet, respinge cererea conform art.183 din C. pr. civ. reținând următoarele considerente:

a) în primul rând, art.180 din C. pr. civ. stabilește că numai atunci când scrisul sau semnătura este falsă, partea are la îndemână declanșarea procedurii falsului în procesul civil, în speță fiind vorba de calitatea de reprezentant al societății a celui care a împuternicit avocatul, rezultă că nu este incident în cauză art.180 din C. pr. civ. deoarece nu se contestă nici scrisul nici semnătura celui ce se pretinde că a semnat;

b) în al doilea rând, dispozițiile art.183 din C.pr. civ. stabilesc caracterul facultativ al suspendării judecării, astfel că în condițiile date, instanța apreciază că nu se impune suspendarea, cererea de suspendare urmând a fi respinsă;

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

În timpul dezbaterilor, se prezintă în instanță, petenta, prin avocat Florin Gornea, cu împuternicire avocațială depusă la fila 142 din dosar.

Apărătorul intimatului susține, în plus, cu privire la excepția lipsei dovezii calității de reprezentant că la data formulării cererii de suspendare, avocatul nu mai putea fi împuternicit decât de către administratorul judiciar.

Petenta, prin avocat Florin Gornea, precizează că a considerat normal să fie împuternicit de administratorul statutar pentru că administratorul judiciar nu putea semna împotriva numirii sale, prin recursul împotriva hotărârii de deschidere, a procedurii de insolvență și de numire a administratorului judiciar fiind contestată chiar numirea administratorului judiciar.

În timpul dezbaterilor se prezintă pentru petentă și avocat Traian Briciu, care depune la dosar, împuternicire avocațială semnată de administratorul statutar al societății petente și ștampilată, căruia i se acordă cuvântul în continuare pe excepția lipsei dovezii calității de reprezentant.

Intimata, prin avocat, apreciază că cererea ce face obiectul prezentului dosar, este o cerere accesorie recursului și dacă recursul, prin care se contestă deschiderea procedurii poate fi declarat de administratorul statutar, înseamnă că și cererea de suspendare provizorie putea fi formulată de administratorul statutar. Ca atare, apărătorul petentei, Traian Briciu, solicită respingerea excepției, susținând că, atât calea de atac, cât și cererile accesorii se pot formula de către administratorul statutar, administratorul judiciar neavând interes în promovarea unor asemenea cereri, iar dreptul administratorului statutar, de a ataca o hotărâre pronunțată împotriva sa, nu este exorbitant.

În replică, apărătorul intimatului susține că s-a făcut referire la faptul că administratorul, judiciar nu ar avea interes, nu se contestă, că ar avea calitatea de a solicita o suspendare în cadrul recursului. Solicită să se constate faptul că este vorba de o cerere adiacentă.

Curtea, deliberând, în temeiul art.137 alin.(1) rap. la art.161 din C.pr. civ, respinge excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, motivat de faptul că cererea de suspendare provizorie are caracter de cerere accesorie, în raport cu recursul împotriva hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței, respectiv o cerere ce se înscrie în procedura recursului formulat împotriva sentinței prin care s-a deschis procedura insolvenței. Cum, prin recursul declarat, se contestă însăși deschiderea procedurii insolvenței, ridicarea dreptului de administrare al reprezentanților statutari ai debitoarei, dar și numirea administratorului judiciar, rezultă că cererea de suspendare provizorie a executării sentinței recurate poate fi formulată de apărătorul împuternicit de administratorul statutar, deoarece între interesele administratorului judiciar și interesele debitoarei, strict referitor la procedura insolvenței, ar putea fi o contrarietate, astfel că se justifică formularea cererii de recurs și a tuturor accesoriilor acesteia (între care se înscrie și cererea de suspendare provizorie) de către persoane împuternicite de administratorul statutar al debitoarei. Cum la fila 9 din dosar se află împuternicirea avocațială pentru ,, semnare, depunere, reprezentare cerere suspendare provizorie, Curtea va respinge excepția lipsei dovezii calității de reprezentant pentru formularea cererii.

În continuare, Curtea acordă cuvântul în susținerea solicitării de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.300 alin.(3) și a dispozițiilor art.400 alin.(4) din Cod de procedură civilă.

La interpelarea Curții, în sensul dacă se invocă neconstituționalitatea art.400 alin.(3) din C.pr. civ, apărătorul intimatului susține că este vorba de o eroare materială, fiind vorba de fapt de art.403 alin.(4) din C.pr. civ.

Curtea pune în vedere apărătorului pârâtei să procedeze la rectificarea susținerilor scrise ale pârâtei de la fila 148 din cadrul întâmpinării, iar d-nul avocat procedează la modificarea olografă a consemnării dactilografiate din art.400 alin.(4) în art.403 alin.(4), pentru care semnează. Solicită admiterea cererii de sesizare a Curții Constituționale, arătând că face parte dintr-o lege supusă controlului constituțional, iar textele de lege invocate nu au fost declarate neconstituționale. Consideră că în cauză, suspendarea judecării se face de drept, pe durata soluționării excepției, astfel că solicită suspendarea judecării cererii de suspendare provizorie a sentinței de fond.

Apărătorul petentei, avocat Florin Gornea susține că s-a mai formulat o asemenea cerere și consideră că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, arătând că se discută luarea unei măsuri urgente, provizorii, cauza urmând a fi soluționată pe fond în cadrul recursului.

Apărătorul petentei, avocat Traian Briciu solicită respingerea excepției, având în vedere abuzul de drept procesual și arată că-exercițiul dreptului-trebuie recunoscut numai atunci când acesta este exercitat cu bună-credință. Într-o procedură a cărei esență o reprezintă urgența, pârâta invocă diferite excepții pentru tergiversarea soluționării și nu este prima dată când se procedează în acest fel, exercitarea acestui drept în mod abuziv fiind inadmisibilă.

D-nul avocat Florin Gornea subliniază că abuzul se desprinde din toate cererile formulate în cauză pentru împiedicarea soluționării pe fond.

Apărătorul pârâtei, în replică arată faptul că nu consideră că este o exercitare abuzivă a drepturilor procesuale.

Curtea, deliberând cu privire la sesizarea Curții Constituționale și suspendarea judecării, față de dispozițiile art.29 alin.(4) din Legea nr. 47/1992, care prevăd modalitatea de soluționare a excepției de neconstituționalitate, urmează a face aplicarea acestui articol în sensul sesizării Curții Constituționale, însă urmează a respinge cererea de suspendare față de prevederile art.8 alin.(7) din Legii nr. 85/2006 și față de faptul că, în repetate rânduri Curtea Constituțională și-a spus părerea cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor precizate. În sensul respingerii acestei excepții. Curtea, în continuare, acordă cuvântul pe excepția inadmisibilității cererii de suspendare provizorie.

Intimata, prin avocat, apreciază că este inadmisibilă raportat la procedura falimentului și la faptul că numai în cadrul cererii de recurs se poate formula o cerere de suspendare a executării.

Petenta, prin avocat, solicită-umirea excepției cu fondul, dată fiind legătura cu fondul cererii de suspendare provizorie a inadmisibilității și acordarea cuvântului pe cererea de suspendare provizorie.

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

Deliberând, Curtea, în raport de dispozițiile art.137 alin.(1) și (2) Cod procedură civilă și art.8 alin.(5) din Legea nr. 85/2006, cu referire la art.300 alin.(3) și art.403 alin.(4) din C. pr. civ. dispune unirea excepției de inadmisibilitate a cererii de suspendare provizorie cu fondul cererii de suspendare provizorie.

Curtea pune în discuție și excepția de neкомпetență a completului de judecată, invocată în scris, însă reprezentantul intimatului nu o mai susține, întrucât astăzi este un alt complet de judecată, excepția fusese invocată doar cu privire la Doamna judecător Cornea Speranța. Curtea ia act de renunțarea la această excepție.

Având cuvântul pe alte cereri prealabile, apărătorii părților susțin că nu mai au alte cereri.

Nemaifind alte cereri de formulat sau probe de administrat. Curtea constată cauza în stare de judecată, declară închise dezbaterile conform art.150 Cod procedură civilă și acordă cuvântul pe cererea de suspendare provizorie.

Petenta, prin avocat Fl. Gomea, solicită respingerea excepției...inadmisibilității.. cererii de suspendare formulată de intimată și, pe fond; admiterea cererii de suspendare a executării sentinței până la soluționarea cererii de suspendare formulată în cadrul recursului. Menționează faptul că a achitat cauțiunea, societatea are activitate economică, contracte în derulare și este cotate la Bursa de Valori București, are 150 de angajați, iar menținerea contractelor este vitală și au nevoie de credite bancare în continuare. Susține că societatea nu se află în încetare de plăți și executarea sentinței de fond le-ar cauza grave prejudicii, întrucât vor fi nevoiți să disponibilizeze angajații.

Petenta, prin avocat T. Briciu, arată că natura acestei cereri, al cărei efect durează numai până la soluționarea cererii de suspendare formulată în cadrul recursului, în condițiile în care procedura insolvenței își urmează cursul, conduce la necesitatea suspendării provizorii a executării, deoarece, ar rămâne fără interes o cerere de suspendare, ca urmare a producerii executării. Susține că au titluri executorii pe care nu le poate executa și nu se poate pune problema stării de insolvență cât timp au de recuperat creanțele. Solicită admiterea cererii de suspendare și suspendarea executării hotărârii dată de Judecătorul sindic.

Intimata, prin avocat S. Botez, solicită respingerea cererii de suspendare provizorie ca neîntemeiată, pe baza probelor depuse la dosar. Susține că debitoarea are o datorie de 120 miliarde ROL, respectiv 12 milioane RON și ar fi trebuit să achite lucrările. Mai arată că, odată cu deschiderea procedurii de insolvență, procedura devine colectivă, astfel că termenul de înscriere la masa credală ar fi afectat, prin admiterea cererii de suspendare, vor fi prejudiciați toți creditorii; că deschiderea procedurii vizează înregistrarea cererilor de creanță. Susține că nu au titlu executoriu cu privire la capacitatea de exercițiu, susțin că sunt solvabili dar nu au bilet la ordin. Solicită și admiterea excepției inadmisibilității.

D-nul avocat T. Briciu, în replică, susține că, în situația în care procedura nu este suspendată, în contractele de credit cu băncile, există o clauză potrivit căreia creditele se declară scadente la aceasta dată, pe când scadența lor este în 2011 și chiar 2014 și există bilete la ordin în sumă similară.

D-nul avocat Fl. Gomea susține că la dosar au atașat acte pentru valori mai mari.

Curtea rămâne în pronunțare, pe excepția inadmisibilității cererii de suspendare provizorie și pe cererea de suspendare provizorie.

Curtea,

Prin cererea înregistrată la data de 23.07.2010, pe rolul Curții de Apel București, Secția a V a Comercială, sub nr. 6673/2/2010, petenta SC Impact Developer & Contractor SA a solicitat, în contradictoriu cu pârâta SC Romconstruct SA, suspendarea provizorie a sentinței comerciale nr. 5061/08.07.2010, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VII-a Comercială, în dosarul nr. 323/3/2010, prin care s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței împotriva sa, până la soluționarea cererii de-suspendare a executării sentinței necurate, formulată în cadrul recursului declarat împotriva aceleiași sentințe.

În motivarea cererii, se arată că petenta a declarat recurs împotriva sentinței a cărei executare se solicită a fi suspendată, a depus cauțiunea în cuantum de 500 lei..

De asemenea, se mai arată că fără a antama fondul cauzei, a susținut nelegalitatea și netemeinicia sentinței prin care s-a deschis procedura insolvenței împotriva sa, deoarece societatea nu este în incapacitate de plată, nu se află în insolvență, având disponibilități de plată a creanței pretinse de creditoare. Petenta mai susține că nu are datorii către bugetul de stat, are contracte în derulare cu Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca.

Cu privire la relațiile cu creditoarea, se susține că între părți s-a încheiat contractul nr. 3/15.11.2006 și nr. 4/20.02.2007, prin care SC Romconstruct SA s-a obligat să edifice și să predea petentei 6 construcții tip bloc Dana P +2 E +M, a câte două tronsoane (contractul nr. 3) și 2 construcții bloc Dana S+P+2E a câte două tronsoane (contractul nr.4), iar SC Romconstruct SA, în ciuda faptului că au fost modificate termenele de finalizare a construcțiilor, nu a finalizat aceste construcții, astfel încât petenta a procedat la rezilierea contractelor de execuție, în prezent SC Romconstruct SA datorând către petenta suma de 4.584.007,32 RON, aferente contractului nr. 3/15.1-1.2006, la care se adaugă penalitățile calculate potrivit art.5 din Actul Adițional nr. 7 în cuantum de 8.042.118,11 RON și de 2.229.183,78 RON, penalități aferente contractului nr. 4. Ca atare, susține petenta, pârâta datorează în prezent suma de 14.855.309,21 RON.

Petenta mai arată și că, atâta timp cât SC Romconstruct SA nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale de finalizare a lucrărilor de construire la termenele prevăzute, contractele fiind reziliate, creanța în cuantum de 1.363.142,86 lei invocată de aceasta împotriva sa, nu există și nu îndeplinește cerințele prevăzute de art.3 din Legea nr. 85/2006, raportat la art.379 din C.pr. civ.

Mai mult decât atât, Tribunalul București a respins cererea de somație de plată a SC Romconstruct SA, ca neîntemeiată (în dosarul nr. 191/3/2010), reținând că facturile emise de aceasta nu au fost acceptate conform art.46 din C. comercial, borderourile de lucrări nepurtând semnătura și ștampila debitoarei.

Având în vedere, astfel că petenta deține disponibilități bănești în conturile sale cu mult peste sumele solicitate de creditoare, că aceasta nu deține o creanță care să îndeplinească condițiile art.3 din Legea nr. 85/2006, că Tribunalul a apreciat, ca neîntemeiată, cererea de emitere a somației de plată, se susține nelegalitatea și neîntemeierea sentinței Tribunalului.

Suspendarea provizorie a executării acestei sentințe este justificată și de faptul că, simpla deschidere a procedurii este de natură să producă efecte economice sociale negative, ireversibile pentru societate, mai ales că acțiunile sale sunt cotate la Bursa de Valori București. Se mai arată că petenta este o societate comercială solidă, cu o reputație consacrată pe plan economic național, cu aproximativ 160 de angajați, o cifră de afaceri netă aferentă anului 2008, de 151.688.180 lei și de 29.601.421 lei, la data de 30.06.2009, activul net fiind la aceeași dată, de 335.087.622 lei.

De asemenea, faptul că trebuie înscrisă mențiunea „ în insolvență” pe toate documentele emise de societate are un impact deosebit de grav în activitatea sa comercială, asupra cocontractanților, care pot refuza livrarea de marfa, efectuarea de plăți sau obținerea de finanțări.

În drept, se invocă dispozițiile art.403 alin.(4) din C. pr. civ. coroborat cu art.300 alin.(3) și cu art.8 alin.(4) și 5 lit.a) din Legea nr. 85/2006.

La data de 28.07.2010, intimata SC Romconstruct SA a formulat întâmpinare, la cererea petentei (filele 146-149), prin care a invocat excepția inadmisibilității cererii de suspendare, arătând că nu s-a făcut dovada că petenta a solicitat suspendarea executării sentinței și în cadrul recursului.

De asemenea, intimata a invocat neкомпetență completului de judecată, arătând că numai președintele instanței are competența de a se pronunța pe cererile de suspendare provizorie întemeiate pe dispozițiile art.300 rap. la art.403 alin.(3) și 4 din C.pr. civ. Se mai susține și faptul că a mai existat și dosarul nr. 6288/2/2010, având același obiect și între aceleași părți, dosar în care același judecător a fost recuzat.

Intimata arată că cererea de suspendare este și neîntemeiată deoarece s-a reținut de către instanță că există o creanță certă, lichidă și exigibilă peste pragul de 30.000 lei și o încetare a plăților debitoarei față de creditoare, cu mai mult de 30 de zile anterior sesizării instanței.

Prin deschiderea procedurii s-a stabilit un program al administrării procedurii, concretizat în termene până la care să se facă inventarul datorilor debitoarei în insolvență, al patrimoniului acesteia, verificarea creanțelor și stabilirea tabloului preliminar al acestora. Prin suspendarea provizorie a executării, tot programul stabilit de Judecătorul sindic s-ar suspenda, dând posibilitatea debitorului insolvent de a înstrăina patrimoniul în dauna creditorilor.

Intimata invocă, de asemenea, prin întâmpinare și excepția de neconstituționalitate a art.300 alin.(2) și (3) și a dispozițiilor art.403 alin.(4) din C.pr. civ, solicitând instanței să sesizeze Curtea Constituțională și să suspende judecata, subliniind că instanța nu va putea să nu suspende judecata, acest atribut conferit de art.8 alin.(7) din Legea nr. 85/2006, avându-l numai Judecătorul sindic (nu și instanța de recurs).

În susținerea excepției de neconstituționalitate, intimata a depus Notă de ședință (filele 151-155), prin care a arătat că excepția este admisibilă deoarece se referă la texte de lege ce nu au fost declarate neconstituționale, acestea sunt incidente în cauză, iar constituționalitatea lor nu a fost declarată cu prilejul legiferării.

Intimata susține că excepția este întemeiată, deoarece dispozițiile legale reclamate sunt în contradicție cu art.16 alin.(1) și art.21 din Legea fundamentală, respectiv faptul că, în cadrul acestei proceduri părțile nu sunt egale în drepturi, prin stabilirea posibilității de judecată fără citarea părților, se încalcă dreptul la un proces efectiv și în fața unei instanțe imparțiale, deoarece intimatul nu are un cadru procesual în care să își exprime punctul de vedere, să formuleze cereri, apărări, să își facă probatoriile ce le consideră de cuviință. Intimata mai susține că aceste dispoziții încalcă și art.24 din Constituție, care consfințește dreptul la apărare, prin aceea că dreptul judecătorului de a aprecia exclusiv asupra posibilității suspendării cauzei este un drept discreționar și care nu asigură protecția justițiabilului, în măsura în care legea nu stabilește criterii clare, precise în luarea acestei hotărâri, simpla solicitare a unei cauțiuni de 10% din valoare fiind insuficientă pentru a asigura echitatea în sensul art.21 alin.(3) din Constituție.

1. Cu privire la excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este admisibilă în condițiile articolului 29 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 republicată cu modificări, în sensul că se referă la unele dispoziții dintr-o lege, în vigoare, care au legătură cu soluționarea cererii de suspendare provizorie a executării sentinței arbitrale.

În ce privește opinia Curții cu privire la excepție, aceasta este în sensul că dispozițiile art.300 alin.(2) și (3) și ale art.403 alin.(4) din Cod procedură civilă nu sunt contrare legii fundamentale.

Astfel, Curtea Constituțională a mai statuat și prin Deciziile nr. 540/7.06.2007 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 558/2007, nr. 365/2007 publicat în Monitorul Oficial al României nr. 346/2007, nr. 8/2006 publicat în Monitorul Oficial al României nr. 154/2006, nr. 1007/2007, nr. 112/2004, nr. 47/2005, nr. 27/2006, nr. 809/2009 că dispozițiile art.300 alin.(2) și (3) și ale art.403 alin.(4) din Cod procedură civilă nu contravin legii fundamentale, posibilitatea președintelui de a dispune suspendarea provizorie chiar și fără citarea părților fiind recunoscută de legiuitor, cu respectarea drepturilor și garanțiilor procedurale ale creditorului.

Mai mult, caracterul provizoriu al măsurii suspendării executării are natura unei garanții procesuale a creditorului, în sensul că aspectele de fond privind suspendarea (mai puțin provizorie), vor fi avute în vedere de completul căruia i-a fost repartizat recursul împotriva hotărârii a cărei executare se solicită a fi suspendată, în vederea soluționării. Ca atare, drepturile creditorilor de natură procesuală nu sunt afectate, nefiind vorba de nici o discriminare.

Nici caracterul echitabil al procedurii nu este afectat, deoarece în cazul în care creditoarea este afectată, prin „judecarea cererii de suspendare provizorie”, are la rândul său posibilitatea conform art.300 alin.(5) din C.pr. civ. de a reveni asupra măsurii suspendării.

În ce privește susținerea întinatei în sensul că dreptul judecătorului este unul discreționar, aceasta nu poate fi primită în susținerea excepției de neconstituționalitate, deoarece chiar o atare procedură sumară presupune o judecată echitabilă. Iar art.300 alin.(2) și (3) și art.403 alin.(4) din C. pr. civ. nu obligă judecătorul la „admiterea cererii”, ci doar la judecarea acesteia, soluția putând fi în egală măsură de „ admitere a cererii de suspendare provizorie”, dar și de „respingere a cererii”.

Ca atare, Curtea, în temeiul art.29 alin.(5) din Legea nr. 47/1992, va sesiza Curtea Constituțională cu soluționarea excepției.

2. În ce privește însă suspendarea judecării cererii de suspendare provizorie până la soluționarea excepției, Curtea va respinge această cerere, deoarece art.8 alin.(7) din Legea nr. 85/2006 stabilește posibilitatea pentru instanța investită cu cererea de sesizare a Curții Constituționale de a continua judecata, atunci când este vorba de procedura insolvenței.

Deși pârâta a susținut că instanța de recurs nu va putea respinge cererea de suspendare, ca urmare a invocării excepției de neconstituționalitate, deoarece numai Judecătorului sindic îi este îngăduită o atare posibilitate, Curtea apreciază că o atare susținere nu poate fi primită deoarece în condițiile art.8 alin.(1) alin.(3) alin.(5) din Legea nr. 85/2006, completate cu dispozițiile art.312 și art.315 din C. pr. civ. instanța de recurs, în cadrul căreia se circumscrie și președintele investit cu cererea de suspendare provizorie a executării sentinței recurate, poate întotdeauna mai mult decât Judecătorul sindic, iar nu mai puțin. Cu alte cuvinte, instanța de control judiciar fiind Curtea de Apel, va putea lua orice măsură de competența Judecătorului sindic, iar în plus, poate modifica sau casa hotărârile acestuia. Cu alte cuvinte, susținerea potrivit căreia instanța de recurs nu va putea respinge cererea de suspendare a judecării în condițiile art.8 alin.(7) din Legea nr. 85/2006 este vădit nefondată.

Cererea de suspendare a judecării cererii de suspendare provizorie, ca efect al sesizării Curții Constituționale va fi respinsă, dat fiind numeroasele decizii identificate mai sus, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale evocate.

Având în vedere că cererea pârâtei de suspendare a judecării, în condițiile în care Curtea Constituțională a analizat în repetate rânduri, conformitatea dispozițiilor legale evocate, cu legea fundamentală, constituie un abuz de drept procedural din partea pârâtei, cererea sa fiind vădit nefondată, Curtea, în temeiul art.108 I alin.(1) pct.1 Ut. a) din C. pr. civ., va aplica pârâtei o amendă judiciară, pentru exercitarea cu rea-credință a drepturilor procedurale.

Astfel, din demersul pârâtei, efectuat în cadrul apărărilor sale față de cererea petentei de suspendare provizorie, rezultă că pârâta nu dorește soluționarea cererii petentei într-un termen rezonabil, urmărind în fapt tergiversarea judecării unei, astfel de cereri, din punctul de vedere al urgenței cu care, trebuie soluționată o atare cerere, deși potrivit art.129 alin.(1) din C.pr. civ.: „Pârțile au îndatorirea ca, în condițiile legii să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului. De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și exercite drepturile procedurale conform art.723 alin.(1) (cu bună - credință), precum și să-și probeze pretențiile și apărările”.

Această atitudine procesuală rezultă din opoziția manifestată pe toate căile procedurale existente (, prin cereri de amânare, de suspendare întemeiate pe diverse dispoziții legale, de recuzare a mai multor complete de judecată etc) în raport cu însăși judecata cererii. Cu alte cuvinte, solicitarea de suspendare a judecării cererii de suspendare provizorie, știut fiind că soluționarea excepției de către Curtea Constituțională va dura o perioadă destul de mare de timp, dată fiind încărcătura acestei instanțe, astfel încât judecata cererii de suspendare provizorie (chiar și în cadrul unei proceduri de insolvență) să se amâne sine die sau să fie lipsită de obiect (de vreme ce durata măsurii este solicitată până la soluționarea cererii de suspendare din cadrul recursului) este calificată drept o manifestare abuzivă a drepturilor procedurale, mai ales în condițiile art.8 alin.(7). din Legea nr. 85/2006.

O atare atitudine procesuală a pârții denotă rea-credință în exercitarea drepturilor procedurale și, mai ales în îndeplinirea îndatoririlor procedurale (îndatorirea de a urmări desfășurarea normală a procesului și finalizarea acestuia), atitudine constând în aceea ca pârâta nu dorește finalizarea procesului de față într-un termen care ar respecta urgența și vremelnicia măsurii (deși are această îndatorire procedurală - art.129 alin.(1) din C. pr. civ.), urmărind în fapt lipsirea petentei de dreptul la o judecată în termen rezonabil a cererii sale.

Cum cererea de suspendare a judecării va fi respinsă ca vădit nefondată, în condițiile de mai sus, iar reaua - credință a pârâtei rezultă din elementele evocate mai sus, Curtea va sancționa abuzul de drept procedural, prin aplicarea unei amenzi judiciare în cuantum de 700 lei.

Curtea consideră că aplicarea unei atare sancțiuni se impune a se face din oficiu, deoarece normele care reglementează condițiile de regularitate în care se desfășoară procedura de judecată au caracter imperativ și de ordine publică, putând fi, astfel invocate, oricând, pe cale de excepție, conform art.136 din C.pr. civ.

În acest sens, considerăm că judecătorul în sistemul de drept procesual civil românesc, nu are un rol pasiv, de așteptare sau de aplicare automată a unor dispoziții procedurale, fără o analiză riguroasă a drepturilor și atitudinii părților în raport cu drepturile și îndatoririle lor procesuale, ci unul activ, de verificare a intențiilor părților, de prevenire a săvârșirii abuzurilor de drept și de sancționare a-acestora.

3. În ce privește excepția inadmisibilității cererii de suspendare provizorie, aceasta, este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art.300 alin.(2) și (3), ale art.403 alin.(4) din C. pr. civ. se aplică deopotrivă tuturor cauzelor cu privire la care se exercită calea de atac a recursului.

De asemenea, -art.8 alin.(5) din Legea nr. 85/2006 reglementează.

„Prevederile alin.(4) (care stabilesc că hotărârile Judecătorului sindic nu vor putea fi suspendate - s.n.) nu se aplică, în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale Judecătorului sindic:

a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art.33 alin.(4). [...]". Per a contrario, astfel de hotărâri ale Judecătorului sindic pot fi suspendate.

Având în vedere că procedura de judecată pentru cererea de suspendare a executării hotărârilor Judecătorului sindic evocate mai sus nu este prevăzută expres de Legea nr. 85/2006, conform art.149 din Legea nr. 85/2006, dispozițiile legii speciale urmează a fi completate cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura compatibilității lor.

De aceea în soluționarea cererii de suspendare, Curtea va avea în vedere următoarele dispoziții de drept comun:

Potrivit art.300 alin.(3) din C. pr. civ.: "Suspendarea la cerere a executării hotărârii poate fi acordată după depunerea unei cauțiuni ce se va stabili, prin încheiere, cu ascultarea părților în camera de consiliu, scop în care acestea vor fi citate în termen scurt, chiar înainte de primul termen de judecată. Dispozițiile art.403 alin.(3) și 4 din C.pr. civ. se aplică, în mod corespunzător"

Art.403 alin.(3) din C.pr. civ. reglementează: "Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin.(1) și (2), instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat".

Alin.(4) din art.403 reglementează: "în cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citirea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac".

Din dispozițiile mai sus evocate rezultă că posibilitatea părții de a solicita suspendarea provizorie a unei hotărâri ce a fost atacată cu recurs (dintre acelea la care face referire art.8 alin.(5) din Legea nr. 85/2006), pe calea procedurii prevăzute de art.300 alin.(3) teza finală rap. la art.403 alin.(4) din C. pr. civ. este conferită de lege, ceea ce determină admisibilitatea cererii formulate de petenta.

De aceea, în temeiul art.137 alin.(1) și 2 din C. pr. civ, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității cererii de suspendare provizorie.

4. Pe fondul cererii de suspendare provizorie, Curtea reține că din susținerile petentei și probele administrate în cauză, rezultă că sunt îndeplinite condițiile pentru suspendarea provizorie a hotărârii în condițiile dispozițiilor legale evocate mai sus, deoarece se creează o aparență a dreptului petentei de a obține suspendarea, cu caracter provizoriu. Această aparență rezultă în primul rând din faptul contestării creanței de către debitoare, contestare ce este bazată pe susțineri pertinente întărite și de probele administrate în cauză.

De pildă, susținerea petentei în sensul că refuzul său de plată este justificat de serviciile necorespunzătoare prestate de creditoare, respectiv de nerespectarea termenelor contractuale convenite (aspect de natură a contura o excepție de executare a contractului, ca susținere de fond), consolidată și de susținerea potrivit căreia contractele dintre părți au fost reziliate de drept, ca urmare a aplicării unui pact comisoriu expres (notificarea nr. J1572/21.07.2008 - filele 100- 103), este suficient de serioasă și pertinentă pentru a pune sub semnul îndoielii caracterul cert, lichid și exigibil al creanței pretinse.

Este adevărat că nu revine în competența președintelui instanței să aprecieze asupra fondului susținerilor petentei referitoare la netemeinicia sentinței recurate, deoarece pe calea prevăzută de art.403 alin.(4) din C.pr. civ, se analizează doar o aparență a dreptului petentei de a obține suspendarea (în cadrul recursului), iar aspectele ce antamează fondul motivelor de recurs fac obiectul judecății instanței investite cu soluționarea recursului însuși și a cererii de suspendare din cadrul acestuia, însă aparența dreptului trebuie verificată, chiar dacă aceasta necesită o analiză sumară.

Astfel, dacă, în raport cu susținerile petentei s-ar constata ulterior că cel puțin cu privire la unele dintre acestea, s-a dovedit că această creanță nu este certă și exigibilă, în condițiile în care s-ar putea stabili inexistența condițiilor prevăzute de Legea nr. 85/2006, dat fiind caracterul executoriu al hotărârii (art.12 alin.(1) din Legea nr. 85/2006), prejudiciul pe care l-ar suferi petenta, prin această continuare, mai ales în condițiile publicității stării de insolvență în raport cu alți-creditori ai săi sau cu parteneri contractuali, nu ar mai putea fi reparat.

Desigur că și afectarea imaginii petentei ca și societate comercială pe piață (așa cum rezultă chiar din extrasele din publicațiile depuse la dosar, în care s-a făcut publică o, astfel de știre) ar putea avea efecte prejudiciatoarele, deoarece este de presupus că un posibil partener contractual ar fi reticent în stabilirea unei relații comerciale cu o societate despre care se știe că a fost declarată „în insolvență”..

Nu este lipsit de importanță nici faptul că, prin continuarea procedurii de insolvență, s-ar putea declara scadente anticipat, contractele de credit aflate în derulare, în care petenta are calitatea de debitor, iar dacă în prezent, starea de insolvență este contestată și se află în procedura recursului, după declanșarea tuturor procedurilor specifice procedurii de insolvență și luarea primelor măsuri sau chiar avansarea acesteia, cu efectul dizolvării și, respectiv radierea societății comerciale din Registrul Comerțului, s-ar putea ajunge la situația în care, chiar dacă inițial societatea nu se afla în insolvență, după executarea, chiar și parțială a hotărârii Judecătorului sindic, însăși „viața societății” să nu mai poată fi salvată.

S-au avut în vedere și susținerile potrivit cărora însăși creditoarea ar avea unele debite față de petenta, într-un quantum mult mai mare decât creanța ce a stat la baza deschiderii procedurii, astfel că, în situația intervenirii unei compensații între creanțele reciproce, creanța petentei să fie considerată stinsă.

De asemenea, petenta a achitat și cauțiunea stabilită de instanță în cuantum de 500 lei, astfel că, în condițiile în care s-ar putea invoca un prejudiciu de către creditoare, aceasta se va putea îndestula din contravaloarea cauțiunii.

De aceea, în temeiul dispozițiilor mai sus enunțate și a considerentelor ce preced, Curtea va admite cererea și va dispune suspendarea provizorie a executării sentinței Tribunalului, până la soluționarea cererii de suspendare a executării aceleiași hotărâri, din cadrul recursului.

Pentru aceste motive, în numele legii, dispune:

Respinge cererea intimatului SC Romconstruct SA de stenografiere a dezbaterilor.

BULETINUL PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ Nr. 6.686/2010

Respinge, ca neîntemeiată, cererea intimătei SC Romconstruct SA de declanșare a procedurii falșului.

În temeiul art.29 alin.(4) din Legea nr. 47/1992, sesizează Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art.300 alin.(2) și (3) și a art.403 alin.(4) din Codul de procedură civilă, invocată de intimata SC Romconstruct SA.

În baza art.8 alin.(7) din Legea nr. 85/2006 raportat la art.29 alin.(5) din Legea nr. 47/1992, respinge ca neîntemeiată cererea de suspendare a judecării cauzei formulată de intimat SC Romconstruct SA.

În temeiul art.108¹ alin.(1) pct.1 lit.a) din Codul de procedură civilă, aplică intimătei SC Romconstruct SA o amendă judiciară de 700 lei, pentru formularea cu rea-credință a cererii de suspendare a judecării.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității cererii de suspendare provizorie a executării invocată de intimata SC Romconstruct SA.

Admite cererea de suspendare provizorie formulată de petenta SC Impact Developer & Contractor SA, cu sediul social în Voluntari, Șos. Pipera-Tunari, Centrul de Afaceri Construdava, nr.4C, et.6 și 7, jud. Ilfov, și cu sediul ales în București, sector 2, str. Jean Louis Calderon, nr.70, sector 2, în contradictoriu cu intimata SC Romconstruct SA, cu sediul în Ploiești, str. Sitarului, nr.1, jud. Prahova.

Dispune suspendarea provizorie a executării sentinței comerciale nr. 5061/08.07.2010, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VII -a Comercială, în dosarul nr. 323/3/2010 până la soluționarea cererii de suspendare din cadrul recursului declarat împotriva aceleiași sentințe.

Cu drept de reexaminare în ce privește amenda, în termen de 15 zile de la comunicare.

Fără cale de atac, în ce privește celelalte dispoziții.

Pronunțată, azi, 11.08.2010, în ședință publică.

Președinte,

2010 (256790)

Grefier,

Județul Neamț

Secțiunea I - Comercianți

1. Societatea comercială HAPPY HOUSE HOLDING SRL; cod unic de înregistrare 22033319

România, Tribunalul Neamț, Secția Comercială și Contencios Administrativ

Bd. Republicii, nr.16

Dosar nr. 138/103/2010

Comunicare sentința comercială nr. 739/F din 27.07.2010

emisă la 01.09.2010

Către,

Creditor: Direcția Generală a Finanțelor Publice Neamț - Piatra Neamț, Bd. Traian, nr.19 bis, jud. Neamț;

Debitor: SC Happy House Holding SRL Piatra Neamț, str. Independenței, nr.7, bl.F23, sc.A, et.2, ap.8, jud. Neamț;

Lichidator judiciar: Cabinet Individual de Insolvență Minuț Victoria - Piatra Neamț, str. Bistriței, nr.5, jud. Neamț;

Intimat: Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Neamț.

Se comunică, alăturat, copia Sentinței comerciale nr. 739/F din 27.07.2010, pronunțată în dosar nr.138/103/2010 de Tribunalul Neamț, Secția Comercială și Contencios Administrativ, privind debitorul SC Happy House Holding SRL Piatra Neamț, str. Independenței, nr.7, bl.F23, sc.A, et.2, ap.8, jud. Neamț, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Neamț sub nr. J27/887/2007, CUI 22033319.

Parafa președintelui instanței,

Grefier,

Ifrim Violeta

2010 (256791)

*

România, Tribunalul Neamț, Secția Comercială și Contencios Administrativ

Dosar nr. 138/103/2010

Sentința comercială nr. 739/F

Ședința publică din 27.07.2010

Instanța constituită din:

Președinte Maria Atudosiei, Judecător sindic

Ifrim Violeta, Grefier

Pe rol, examinarea procedurii de insolvență prev. de Legea nr. 85/2006 privind pe debitoarea SC Happy House Holding SRL Piatra Neamț, str. Independenței, nr.7, bl.F23, sc.A, et.2, ap.8, jud. Neamț.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru creditoarea Direcția Generală a Finanțelor Publice Neamț, consilier juridic Bistriceanu Dumitru și pentru administratorul judiciar, consilier juridic Soare Claudia, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare legal îndeplinită.

După referatul grefierului, care învederează instanței că la dosar s-au depus de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Neamț, cerere de precizare a creanței, cuantumul acesteia fiind de 42.608 lei (adresa nr. 6260/IE/DB/07.06.2010) și Inspectoratul Teritorial de Muncă Neamț – cerere de înscriere a creanței în tabelul creditorilor cu suma de 250 lei (adresa nr. 10771/06.07.2010),

Instanța constată că administratorul judiciar a depus la dosar:

- raport lunar nr.1 privind îndeplinirea atribuțiilor;